

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Cs. Szabó Kálmán.**

Szerkesztő
és laptulajdonos: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyiltér sora 25 kr.
A hirdetés és nyiltér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D Fia könyvnyomda

Husvét.

(—k) A feltámadás magasztos ünnepére hívunk össze a harangok, örökmélekezetű napján az újjászületésnek — husvétban.

Hozsánna néked, nagy nap, Husvét magasztos ünnepe, az emberi megváltás dicső allegóriája!

Az egyetemes történet legszebb, legnagyobb, lélekemelő eseménye évfordulójához értünk el ismét, hogy ünnepeljünk az ünneplőkkel, higyjünk a hívőkkel és vigadjunk a vigadókkal ezen a szent napon, a mely nap világra kiható fordulópontu, ékes határkö az emberiség változatos történetében. Vetkezzünk ki egy pillanatra földi gyarlóságunkból s hálátelt szívvel emeljük föl megtisztult tekintetünket a Jézus sirja fölé, a honnan dicsőségesen föltámadott az Isten egy- szülött Fia, hirdetvén mindenfelé az eszme diadalát.

Évezredek óta a szenvedő ember lelkét és képzeletét legerősebben a felszabadulás, feltámadás örök gondolata foglalkoztatja. Amint az anyatermészet esztendőről-esztendőre leveti a téli dermedés fagyos bilincseit, hogy termékeny pompájában újra boldogságot árásszon a földre: az emberi lélek is a nyomoruság dermesztő tele után az örök boldogság tavaszát áhítja. Hogy ez e világon valósággá váljék, az volt ősidők óta az emberiség legbölcsebb, legkiválóbb férfainak bár soha nem teljesülő álma. Mert bölcsek, vallásalapítók és reformátorok nagy sokasága ugyanezt a magasztos eszmét törekedtek megvalósítani, — de hasztalan!

És ma is egyre forrong az emberiség, világszerte. Nem éri be az évezredek folyamán megalkotott társadalmi renddel, amely az emberek óriási tömegének fátorgalmat, nyomort juttat

osztályrészlül, jólétet és boldogságot vajmi keveset. De a világ boldoggá egy csapásra nem lehet.

Nem dönthető halomra minden, amit eddig elé alkottak.

A föld megromlott lakói, a lejtőre jutott emberiség dőre vakságában nem ismerte, azaz hogy réges-régen elfelejtette a kölcsönös felebaráti szeretet és testvériség szűzi fogalmát.

Embereknek akkoriban nem volt embertársa, a kivel tiszta közösségben éljen, a kinek segítségére legyen, a kit megvigasztaljon s a kihez bizalommal forduljon, de igenis, a hatalmas zsarnok csak azt látta, hogy megalázkodó rab-szolgái vannak, a kik az ő kényelmére születtek és viszont az elnyomott alantok egyedül azt tudta, hogy föltétlen ura és parancsolója van, a kitől remegve kell féltetni üres, rideg életét... Úr és szolga, gőg és meghunyászkodás.

És ime, megjelent ekkor e válságos időben az igénytelen származásu, az Istennel lélekben rokon zsidó férfiú, a ki rövid szereplésével elvégezte a tökéletes munkát: megakadályozta iszonyatos sülyedésében a világot és odamutatott arra az egyedüli útra, a mely kivezetett a veszedelmes örvényből, örökös példaképpé odaállítván a tulajdon szeplőtlenességét és szenvedéseinek végtelenségét.

És azóta tanai közkinccsé váltak. Szeretet, testvériség ismereteseik mindnyájunk előtt. De hogy valjon gyakoroljuk-e? — az más kérdés, ne fejtessük évfordulóján a magasztos eszméknek.

Legyünk optimisták, hisz az egoizmus már most mindjárt kiirtja azokat a világboldogító eszméket.

Nincs — vagy legalább is nem lenne — okunk többé sivárnak látni az életet, nincs okunk

többé reménytelenül, lemondással elviselni a nekünk kijutó szenvedéseket: mert magunkba szívtuk ezeket az eszméket, amelyek fölemelnek bennünket a hétköznapiaságból és lehetetlenné teszik — vagy legalább is kellene, hogy tegyék — nekünk a lelki csüggedést.

Föltámadott!... zugják fonszégesen a harangok a mai napon és ez a harangzó édes, bűbajos zeneképpen hatol fülünkbe, egyttal belopódzik szívünkbe és előnti egész lényünket valami titokzatos, boldog érzettel s úgy véljük ekkor, hogy hasonlatosak vagyunk Ő vele, az istenemberrel, aki meghalt, de föltámadott.

A föltámadáshoz való hit, az ahhoz való naiv ragaszkodás legmegnyugtatóbb vigasztalása az emberiségnek. E nélkül mi gyarló emberek a kétségbeesés kinjainak volnánk alávetve és örökös éjszakának néznénk elibe. Igen, az eszme, az igazság nem halhat meg s ha mégis meghalásra kényszerítik, mindenkoron föltámad s örökké él...

Ezek a gondolatok jutnak eszünkbe s foglalkoztatják lelkünket a mai nagy ünnepnap alkalmából, a midőn félretéve minden keserű gondot, tisztán elmerülünk a Husvét gyönyörű misztériumába, a midőn elcsendesül a zaj és harc a mindennapi kenyérért s helyébe a temlom áhitatos csöndje lép.

Föltámadott!...

Az egész világon végig zug most ez a nagy jelentőségű szó, az isteni eszmék győzelmének az a kifejezése, mely szilárd alapját képezi a szeretett vallásának s a mely megdönthetetlen bázisa lesz jövő évezredeknek.

Hozsánna tehát néked Husvét magasztos ünnepe, a föltámadás dicső emléke!...

Legénykérő.

(Gróf Lázár Ádám háromfelvonásos népszínműve. Előadott a Baranyai színtársulat által 1899. márczius 25-ikén Székely-Udvarhelyen.)

Jogos várakozással tekintettünk a bemutató előadás elé. Ezuttal nemcsak a megszokott reklámok, hanem a szerző neve is nagyban hozzájárult a kíváncsiságunk felcsigázásához, mivel olvastunk őtől egy pár igen jó tárczaczkot, hanem igen természetesen, ez még nem jogosít fel senkit sem egy népszínmű megírására, annyival inkább nem, mivel a tehetségek alkotó ereje is hullámmásoknak van alávetve s a nagy alkotásokat, melyekhez lelkük egész erejét megfeszítik, már a természet rendje szeriut bizonyos visszahatás szokta követni náluk.

Népies színműirodalmunk Csepreghy óta rohamos hanyatlásnak indult s eltekintve a néhány, e téren történt többé-kevésbé sikerült kísérlettől, paragon hever. Ennek a jelenségnek egyik fő oka a könnyebb francia színpadi termékeknek, a bohózatnak és operettnek rohamos térfoglalása, mely már tultengésében — legalább nálunk — veszélytely fenyegeti a komoly műfajokat. A bohózat- és operett-kultusz a közönség ízlését teljesen átalakította s utját egyengette annak a kozmopolitikus iránynak, mely színműirodalmunkból teljesen kiszorította a magyar népies irányt. E körülményhez hozzájárul az, hogy mai népszínmű íróink a magyar népetet

kevésbé ismerik: alakjaik stilizáltak, a magyar nép-jellem karakterisztikus vonásait nélkülözik s így ethnografiai látványossággá törpülnek.

Ily körülmények között szívesen üdvözljük a Legénykérő című népszínmű szerzőjét, a ki elég ügyesen figyelte meg és hozta színre a magyar nép-életből ellesett történetét.

Tagadhatatlan, vannak a népszínműnek apró fogyatékságai, lényegébe vágó, ha nem is organikus hibák: a férfiak jellemzése nincsen kellően kidomborítva s egyes szereplőket szerző néha-néha ott felejt a színpadon, avagy igen gyorsan tűnteti el onnan, mint például Ferkót és Erzsit, a kik, dacára annak, hogy a darabnak a főszemélyei, mondhatni nagyon ritkán láttuk viszont. Nagy merészség volt szerző részéről a Legénykérőt ezzel a társulattal hozatni színre először, a mely — bárhogyan tegyük-vegyük a dolgot — nem rendelkezik olyan erővel, akik feladatuknak képesek volnának — éppen egy egész új darabnál — megfelelni. Jó, jó, hisz vannak — respektive voltak — olyan erők in specie közöttük, akik rendelkeznek azon megkivántató erővel, a melyek egy debután szükségeltetnek, hanem bizony a tulnyomó rész nem hogy alakítással, de még szereptudással sem rendelkezett.

E kis kitérő után reátérek magára a műsére. A szerző egy jómódu gazda Aszalós, elbocsátott csendőrbiztos (Füredi) portájára vezet. A gazda távozóban hazulról erőlyes hangon rendeli meg Erzsike leányának (Barts Aranka), — a kinek máma

lesz a kézfogója Zernesty Aladárral (Lorándy) id. Zernesty földbirtokos (Keller) fiával — hogy csak lálsson szaporán a munkához, mivel a vendégség s így a leendő vőlegény is nemsokára megérkezik. Erzsike még egyszer tiltakozni akar e kényszer házasság ellen, de mivel az apja már elhaladt, az udvaron, a nagy fa alatt szíve érzelmeinek szabad kitörést enged.

Ekkor érkezik meg a falu postása és éjjeli őre Gyuri (Hidassy) — aki mellesleg megjegyvezve, igen sikerült alakja a népszínműnek — akinek faggatására aztán Erzsike elmondja, hogy ő nem azt szereti, akihez az apja jó családból származásáért erőltetni akarja, hanem Bordás Ferkót (Sajó) az árva legényt, aki épp most szabadult ki a katonaságból s akihez már gyermekora óta igaz szerelemmel ragaszkodik.

Erzsike e közben beszalad, Gyuri pedig érthetelen okból az ől háta mögé rejtőzik s a mig őzv. Dorokinénak, az apja testvéreinek is — akivel most tér vissza a házból, meggyónja, hogy ő csak Bordás Ferkóé akar lenni és senki másé, az ől háta mögöl minden mondatra megteszi a maga megjegyzését. E közben érkezik meg énekszóval Bordás Ferkó, akinek szavára Erzsike szintén énekekkel válaszol, míg az őzvegy asszony az ő kérésére a fiatalokat magukra hagyja.

A kölcsönös örvendezés után Ferkó kijelenti, hogy bucsuzni jött, mivel hallotta, hogy a hűtlen Erzsike ép máma lesz a kézfogója, mire az határozottan kijelenti, hogy akkor ő is vele szokik. Ezt a

Belföld.

A tisztelgő küldöttségek beszüntetése. Az új kormány mézesheteinek jellemző momentumai a különböző testületi, megyei, városi, egyesületi tisztelgések, melyekkel úgy elárasztják őket, mint a házasulandókat butor, ékszer és fehérnemű prospektusokkal szokták, hogy válaszsza ki közülök, a melyiké leginkább tetszik. Különösen Széll Kálmán miniszterelnököt és Hegedüs Sándor pénzügyminisztert úgy elrasztották a deputációk, hogy a kormány e két tagjának arra nyílt kiáltása, hogy egy évig egyebet se tegyenek, mint küldöttséget fogadjanak, üdvözlő beszédekre válaszoljanak és bankettekén kocingásának annak világos bizonyítására, hogy most már boldog a magyar. Ennek az idilli állapotnak azonban véget vetett egy körlevél melyet hir szerint Széll Kálmán miniszterelnök a főispánokhoz és polgármesterekhez intézett. E körlevélben a miniszterelnök kifejezi ama már korábbi meggyőződését, hogy politikai törekvései bizalommal fognak találkozni, és hogy ez a bizalom nyilváníthatni is fog. Hálásan megköszöni úgy a maga, mint Hegedüs Sándor nevében a gyakori és tömeges bizalom nyilvánítást, de fölhívja a figyelmet arra, hogy most már a parlamenti tanácskozások is rendes folyamatban vnenak, továbbá a kormányzat teendői és egyéb nagyfontosságú ügyek a kabinet egész idejét annyira igénybe veszik, hogy a tisztelgő küldöttségek fogadásának annyi figyelmet és időt szentelni, amennyit óhajtanának, alig képesek. Célyszerűnek véli tehát a miniszterelnök, hogy a törvényhatóságok vezetői oda hassanak, hogy az üdvözlő és tisztelgő nyilatkozatokat ezuttal, egyes ritkább és fontosabb esetek kivételével, ne küldöttségek, hanem föliratok által jussanak el a kormányhoz.

A tiszti fizetések fölemelése. A bécsi Reich swehr értesülése szerint az 1900 ik évi budgetjavaslatba a jövődő tiszti fizetések a következőleg vannak beállítva:

a hadnagy	évi fizetése	840 frt.
a főhadnagy	" "	1020 "
2. osztályu százados	" "	1200 "
1. osztályu százados	" "	1500 "
őrnagy	" "	2100 "
alsóbb díjazásu alezredes	" "	2600 "
felsőbb díjazásu alezredes	" "	3000 "
ezredes	" "	3600 "

A M—g e fizetésfölemeléssel hosszasan foglalkozva megjegyzi, hogy határozottan méltányos és jogosult dolog volna a katonatiszteknek fizetésemelelése, kétségtelen azonban az is, hogy a magyar állam polgári tisztviselői még inkább rászorulnak a fizetésjavításra. Azoknak nemcsak jól esnék, ha javadalmazásuk ily módon 20—40%-kal emeltetnék, hanem az náluk határozottan gyomorkérdés. Különben van egy fontosabb akadály is, t. i. a pénzügyi állás lehetetlenség, mivel nem holmi bagatell dologról van szó, annyival is inkább nem, mert a többkiadás okvetlenül meghaladja az évi 6 millió forintot, amelyből Magyarországra kereksszámmal 2 millió esik, most, amidőn az ország adószolgáltatási képessége a végsőig meg van feszítve. Végül megjegyzi, hogy az

egész dolgot Széll miniszterelnök bizonyosan tudni fogja megoldani, mivel ő teljesen ismerős a „soll und haben“ birodalmában.

Irodalom.

Uj Idők. Egyetlen irodalmi vállalat sem tudta oly bensőségben összeforaszatni a magyar gondolatot és érzését a mai tökéletes művészi formával, mint *Herczeg* Ferencz lapja az Uj Idők. Ezt a kiváló eredményt azzal érte el, hogy a maga számára biztosította az összes jeles magyar írókat és művészeket, akik regényeik, elbeszéléseik, ismeretterjesztő cikkeik és rajzaik s képeik legjavával keresik fel az Uj Időket, a melynek e révén máris vezető szerep jutott a magyar irodalomban és művészetben. Állandóan két regény folytatását közli az Uj Idők, ezeket mindig legélvezetesebb penna írja, társadalmi cikkei közül országos hírűvé váltak már Horkayné ő nagysága szellemtől szikrázó kaszinói tereferéi. A mi a magyar szalon- és társadalmi életet, a magyar családot, a színházat, irodalmat és művészetet érdekli, arról íróink legjava ír hetenkint cikkeket, rajzokat, amelyek nemcsak tökéletes formájuk révén élvezetesebbek, hanem bevezetik az olvasót ennek e forrongó századvégnek szellemébe, tudásába. Érdekes és nagyjelentőségű ujtás az, hogy az Uj Idők időnkint színes műlapokat is ad, a melyek a modern technika magaslatán állanak. Ilyen például az is, a melyet az előfizetők a husvéti számhoz kapnak. Ez a gyönyörű műlap, a mely nyolcz színben van nyomva, a romantika paradicsomát, Velenczét mutatja be, csodás kék egével, lagunáival, mesés palotáival. Ez a műlap, amely az Uj Idők kettős nagyságában jelenik meg, bekeretelésére is kiválóan alkalmas és minden szalonnak díszére válik. Az Uj Idők most új évnegyed előtt áll. Mint modern, előkelő, minden ízben magyar családi lap, számot tarthat arra, hogy ezentul is oly lelkesen sorakozzanak köréje az olvasók, mint eddig. Az Uj Idők előfizetési ára negyedévre 2 frt, félévre 4 frt, kérésre mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal (Andrássy-út 10 sz.)

A „Budapest“ elterjedésének a titka. Köztudomásu, hogy a „Budapest“ képes politikai napilap a legelterjedtebb újságja az országnak. Naponként 50—60 ezer példányban, nagyobb események alkalmával pedig nyolczvan-kilenczven ezer példányban jelenik meg. Sokan találgtják: mi ennek a titka. Megmondjuk. A „Budapest“ nem ereszt hosszú lére semmit, hanem rövid tömörséggel beszéli el a napi eseményeket. E miatt aztán az olyanok is, akiknek nincs sok idejük az olvasásra, szívesen a kezükbe veszik, s anélkül hogy idejüket fecselelnék, csakhamar értesülnek belőle mindenről. Épp azért főleg most a nyári időszak beköszöntésekor gazdáknak, iparosoknak, szóval azoknak, kiknek teedőjük megsaporodott, a legajánlatosabb újság: a „Budapest“. A „Budapest“ irányáról talán fölösleges is megemlékezni. Közismeretű, hogy egyik legrégibb és legkitartóbb harciosa a megdicsőült Kossuth Lajos 48-as

elveinek; az is ismeretes, hogy vezércikkeit orsz. képviselők, neves publicisták, mint Kossuth Ferencz, Hentaller Lajos, Horváth Ádám, Szederkényi Sándor, Gracza György stb. írják. Tárcaarovata élénk és változatos; hírei frissek, illusztrációi a napi eseményekre vonatkoznak. Egy szóval, egy oly jó újság, amely méltán számot tarthat a közkeveltségre. Előfizetési ára egy hónapra 1 frt, negyedévre 3 frt, félévre 6 frt, s egész évre 12 frt. Mutatványszámot bárki ingyen kap. Az előfizetések a „Budapest“, kiadóhivatalához. (Budapest, IV., Sarkantyús-utca 3. sz. a.) küldendők.

Ujdonságok.

Lapunk mai számához, tekintettel a husvéti ünnepekre, egy iv mellékletet csatoltunk a következő tartalommal: Az élet ünnepén, *Sántha* Károlytól; Zsurok, *Ábrányi-Katona* Klementintől; Egyedül, r.; Az agyagfalvi gyűlés jegyzőkönyve; Az ur házában, E. *Kovács* Gyulától; Ski-verseny Udvarhelyen; A fügefalevélről, *Schönthan* után.

Olvasóinkhoz. A közeledő évnegyeddel szemben lapunkat fölösleges sok szavakkal ajánlani az olvasónak. Megmondtuk már, hogy az olyan bizonyítvány, melyet maga állít ki a lap maga mellett, nem sokat érhet okos olvasó előtt. Egy lapot hosszabb időn át magatartásából lehet csak alaposan megítélni, épp úgy, mint a barátot. Annyit már eddig is bebizonyítottunk, hogy függetlenek vagyunk minden irányban s célunk a közérdeket úgy szolgálni, a miképp a magyarság erősödése kívánja. Komoly törekvésünkben, a közönségnek minél élénkebb, frissebb, megbízható és tisztességes hangon írt lapot adni, nem fogunk lankadni ezután sem, sőt a közönségnek lapunk iránt példátlanul megnyilatkozó rokonszenvét kettőzött igyekezettel kívánjuk kiérdemelni. — Az előfizetési és megrendelési feltételek lapunk homlokán olvashatók.

Tavaszi közgyűlés. Gróf *Haller* főispán intézkedése és az alispáni szék üressége folytán gróf *Lázár* főjegyző a megyei törvényhatósági bizottság tagjait *folyó hó 6-án* délelőtt 10 órára a vármegyeház dísztermében tartandó tavaszi rendes közgyűlésre hívta össze. A tárgysorozat felőleli az alispáni és árvaszéki elnöki jelentéseket a múlt év II. feléről, valamint kormányrendeletek, hivatalos előterjesztések, szabályrendeletek, választások, községi ügyek, átiratok és kérvényeket 85 pont alatt.

Husvét. A bőjt véget ért, de a bőjti szelek még nem végeztek el az ablakrákák és ajtók táncztatását s a nagy ünnep így érkezett meg, hogy áhitatra hívja az embereket. Mikor e sorokat írjuk, még egyre tart a bábák fergetege. Hoi beborul, hol meg kiderül s így minden öt perczen változtatja színét a természet. Csak a kétnapos ünnep az igazi ünnep. Mert olyan napot is ad, amelyen nem szomorít a holnap. A vasárnapi örömet megzavarja a hétfő képe, a legszürkébb napé, amely bele-bele szól vasárnapba a maga kegyetlen emlékeztetésével. A

fiatalok egymás keblére borulva mondják el egymásnak s ilyen állapotban találja őket Bordásné, amiért aztán Ferkót erős szidalmakkal kikergeti az udvarról, Ferkó pedig magában felfogadja, hogy azért is vissza fog térni.

Időközben jelenik meg *Nyerges* kántor (Gulyás), aki az ünnepelte számára készített felköszöntőjének begyakorlásával nevelteti meg a közönséget. Nem sokára megérkeznek a vendégek is, az idősebb és ifjabb Zernestyk az Aszalós uram kalauzolása mellett. Egy észrevehetetlen pillanatban aztán megtudjuk, hogy az ifj. Zernesty sem szereti az Erzsikét, mivel szíve a szép, tüzes *Zsuzsonka* cigányleány (Nagy Aida) után sóvárog, azonban az édes atyja ösztönzésére csak beugrik e házasságba — saját vallomása szerint csakis e napra — s kész belemenni abba is, hogy az Aszalós által adott gyönyörű nyakéket egy medaillon megfosztásával, leendő menyasszonyának, mint eljegyzési ajándékát odaadja, a melyről apjának meg is jegyzi azt a gyanuját, hogy az aligha nem a Gerleházy meggyilkoltatásával nincs összeköttetésben, amely ezelőtt mintegy 20 évvel, az Aszalós csendőrbiztosságának idejében történt, amiért apjától erőlyes rendreutasítást kap.

E közben beesteledik s a násznép is vig kardal énekléssel az udvarra megérkezik. A nagy sürgés-forgást Erzsiké arra használja föl, hogy egy kis batyuval kezében a kis kertbe rejtőzik, a hol már Ferkó — előzetes megbeszélésre — vár reá, hogy együtt szökjének meg.

Ezzel végződik az első felvonás. A másodikban Gyuri elbeszéli, hogy milyen nagy dér-durral hagyták itt a házat a becsapott Zernestyk s az ifjú Aladár még a szökevényeket üldözőbe is vette. Később megjelenik Zsuzsonka is, akit az időközben odaérkezett kántorral vallatóra fognak, valjon nem-e jártak a szökevények ők náluk. Megérkezik Aszalós gazda is, a sok lótas-futástól teljesen eltörődöttten s a ház gondjait Gyurira bizza, a mig ő pihenni tér. Az éj leple alatt érkeznek meg Ferkó és Erzsiké, akit lelkiismerete utjából visszahozott. Gyuri őket pártfogásába veszi s a házába küldi, hogy a reggelt ott várják be.

Részezen bevetődik az udvarra nyerges s a zajra Aszalós is előjön, kihez berugva a többek között így szól:

— Azt mondogatja a fiatal Zernesty, hogy a Gerleházy gyilkosságánál kigyelmed keze sem maradt szárazon — amiért Aszalós nyakon ragadja; szó szót hoz, a dologból nagy láрма lesz, amire megérkeznek a pandurok s velük egyetemben ifjabb Zernesty s hosszabb diskurzus után Aszalóst elfogják.

A harmadik felvonás a község házában játszódik le, ahol a falu népe össze van csoportosulva. Itt meséli el a meggyilkolt főúr egyik öreg cselédje, hogy a rablógyilkosok a Gerleházy által örökbe fogadott egy éves gróf Telényi Erzsikét is ellopták. E közben a Zsuzsonka nagyanyja, az öreg Mara is meghal. Azonban halála előtt a falu tiszteletesének egy avult írást ad át, amely teljes fényt vet az

egész dologra. Ez irat következtében a törvényszék a Gerleházyi gyilkosság ügyében új vizsgálatot rendel el s a törvénybírák nemsokára meg is érkeznek, hogy a falu népét ez ügyben kihallgassák. A Mara cigány asszony által átadott okmányokból kitűnik, hogy gróf Telényi Olga comtesse nem lehet más, mint a Zsuzsonka, amit különben az fog beigazolni, hogy a gyermek nyakán két anyajegy egymás mellett, balfüle kagylóján pedig három anyajegy egymás fölött látható.

Itt Aszalós uram kihallgatása következik, aki azzal tudja ártatlanságát bebizonyítani s legfőképp a gyanút elhárítani, hogy a gyilkosság megtörténtekor hanyagság miatt csendbiztosságából azért történt az elbocsátása, hogy a gyilkosok — valószínű abból az elvből kiindulva, hogy ha őt is érzékenyen sujtásák, akkor az ő általa erőlyesen vezetett nyomozási kedve csapanni fog — az ő egy éves leánygyermekét is ellopták. Feltevésükben a gyilkosok nem csalódtak s így következett aztán be az, hogy hivatalából elbocsátották. Két év múlva azonban egy zivataros éjszaka gyermekét azzal a bizonyos ékszerrel vissza-lopták.

Közben megkerül Zsuzsonka s előjönnek Erzsike és Ferkó is. Aszalós hosszú kérés után kibékül gyermekével, aki ő tőle bucsu nélkül képes volt megszökni. A vizsgálatot az anyajegyekre nézve elrendeli a bírő s kiderül, hogy Olga comtesse Erzsike, akit aztán a Telényi uradalom jogos tulajdonosául jelent ki a törvényszék. Természetesen így Aszalós uram-

vasárnapnak husvétvasárnapnak kell lennie, hogy teljesen élvezhessük. Holnap nem hétfő lesz, hanem husvéthétfő s csak azután jön a hétköznapi. Micsoda nagy bölcsesség volt a husvét hétfőt is megszentelni, hogy szent lehessen a vasárnap! És hisszük — szeretünk ilyenkor jókedvűek lenni — holnap reggel, tehát ma vasárnap reggelén a husvét tavaszi fény-nyel és tavaszi langyossággal köszönt be — legalább a szivekben — ámbár az sem lehetetlen, hogy zord-arcot ölt és elmossa az e napra tervezett kirándulásokat. Az áruba bocsátott piros és nem piros tojások megindulnak a maguk útjára, hogy örömeiket okozzanak s a husvétit öntözködésen is keresztül esik az ifjúság, amelynek a szíve szerelemmel és hódolattal van tele. Az első nap nagy vigszággal és jó étvágygyal fogyasztják el a legtöbb esetben gyomorrontó ünnepi ebédeket, a második napon pedig illatossá teszik az egész keresztény világot rettenetes pazarlásával az otkolonnak s a többi szagos viznek. A dolgozó emberek milliói jutnak megérdemelt szabadsághoz 48 órán, hogy pihenjenek vagy pedig bakafántoskodjanak, talán azért is hogy a rendőrségnek valami jó ünnepe ne lehessen. Reggel belebujunk az új ruhába és elvisszük sétálni, természetesen csak úgy, ha lehet. Azonban bármily idő köszöntse is az előttünk álló és beköszöntő két napot és bármint folyjanak is le a husvét órái, a jó kivánság erősen tartja magát és abban fejeződik ki, boldog husvétit ünnepeket legyenek.

Az aszfalt üggyhöz. Már végleg befejeztnek tekintettük azt, hogy városunk rövid másfél év alatt a rég epedve várt villany és aszfalthoz jut. Most azonban egy újabb bökkenőről kell számot adnunk, amely az aszfalt-üggyhöz merült föl. Ugyanis a szerződés megkötésére kiküldött bizottság szerződését — mely tudvalevőleg azt *Incze* Lajossal, mint legelőnyösebb vállalkozóval kötötte meg — a közgyűlés némi módosítással kívánta kibővíteni, mint például hogy vállalkozó a 2700 frt bánatpénzt, mely tíz év letelte után a következő tíz évben 1000 frtra szállított volna le, akkép módosította, hogy az keresztül a husz éven teljes eredeti nagyságában letétben maradjon. *Incze*, kivel természetesen a módosítást közölték, magára nézve ezt annyira sérelmesnek találta, hogy a vállalatától teljesen visszavont szabadkezelt hagyván a képviselőtestületnek egy más gyárossali szerződésre való lépésre. Mint értesülünk, a burkolat lerakására nem lesz újabb árlejtés hirdetve, hanem a már pályázók közül, ha akad olyan, ki a szerződést ilyen módosított alakjában hajlandó aláírni, azzal a szállítást a képviselő testület, hogy az ügy már a további huzavonát kikerülje, meg fogja kötni. A villanyvilágításra vonatkozó szerződést a vállalkozó cég minden pontjában elfogadta.

Tudomásul. A végrendelet értelmében az érdekeltek tudomására hozom, hogy a székelyudvarhelyi ev. ref. kollegium kezelésére bízott *Gidófalvy Gábor*-féle alapítvány, melynek egyik rendeltetése jó tanuló fiúk segélyezése, a lezárt számadások szerint a múlt évben tőkésítés folytán 1412 frttal gyarapodván,

nak Zsuzsonka maradt, mivel a két gyermeket a tolvajok elcsereélték.

Ferkó ekkor már nem tartja magát érdemesnek az Erzsí, illetve az Olga kezére méltónak s elakar bujdosni; azonban Erzsit a vagyon nem kápráztatta el s hogy mily igazán szerette és szereti Ferkót: megkéri őt a maga számára. Most már a Zernestiek is szívesen közeledőnek Zsuzsonkához, illetve Erzsíhez, aki ilyenformán az Aszalós uram leányává került, azonban a többszöri sértés után nem merik azt tenni. Olga ezen is segít. Megkéri az ifjabb Zernestyt az Erzsí számára. Egyszerre tehát két legénykért ünnepelnek meg. Aproppórá érkeznek a cigányok s a darab vig csárdással fejeződik be.

Ez a darab meséje, melyet szerző ügyességgel visz a színpadra. A darabban sok a hangulat, a rokonszenves mozzanat. Tagadhatlan az, mint például a Gyuri és Aszalós hosszadalmas monológjai és beszédjei azon némit rontanak, a törvényszéki jelenet fárasztólag hatott, némely helyt azonban az a bizonyos melegség lengi át, a mely első sorban a szíveket ragadja meg.

A darabban előforduló énekszámokat *Poppov* Péter zenésítette, még pedig meglehetősen ügyességgel s a kardalban valóban fülnek tetsző zenéjével kitett magáért.

A közönség — mely a termet zsufolásig megtöltötte — a darabot érdeklődéssel hallgatta, amiben már benne rejlik a sikernek egy része is. r.

1898. decz. 31-én az alapítvány-tőke cselekvő állása 22,682 frt. Sz.-udvarhelyt, 1899. évi márczius 31. *Gönczi Lajos*, igazgató.

Katonai hangverseny. A helyben állomásozó cs. és kir. 82-ik gyalogezred 3. zászlóaljának és pótzászlóaljának és a m. kir. csendőrségnek altisztjei f. hó 4-én a vármegyeház dísz- és meléktermeiben tánczczal egybekötött zártkörű *katonai hangversenyt* rendeznek a következő műsorral: 1. Sommer. A 82. ezred indulója. 2. Mandelssohn. „Ruy Blas“ operának nyitánya. 3. Blaton. „Tavaszi álmok.“ Keringő 4. Wagner R. Nagy ábránd a „Lohengrin“ operából. 5. Blaton. „Minutenspiele.“ Egyveleg. 6. Brahms. Magyar tánczok 5. és 6. szám. A hangverseny kezdete $\frac{1}{8}$ órákor. A szétküldött meghívók egyszersmind belépőjegyül is szolgálnak.

Agyonütötte a föld. Vasárnap mult hó 26-án délután a Rózsa-utcában lakó *Gál* Ferenczet — akinek udvara a Pap-kerttel szemben lévő törmelék hegy alá nyulik hátra — munka közben a nedves időjárásból meglazult törmelék-hegy agyonütötte. A szerencsétlen javakorban levő ember azonnal szörnyet halt. Temetése kedden, 28-án történt meg. Halálát felesége siratja.

Az Ur asztala. Még a milleniumi évben, 1896-ban ajándékozott az ev. ref. egyház számára *Boros* Károly szeszgyáros egy márvány-urasztalt, melyet azóta a helybeli kő- és agyagipariskolában folyton furtak és faragtak, a míg végre a mult héten elkészült. 26-án a ref. képviselőtestület kebeléből kiküldött bizottság járt a nemesszövület adakozónak megköszönni a manapság már ritkaság számba menő nemes cselekedetet. Mára délelőtt történik az új Urasztalról az első urvacsora kiosztás, mely után déli 1 órákor a kebli ref. tanács bankettet rendez, amelyre már igen sok egyháztág jelentette be megjelenését. — Az asztal *Harmat* Ödön kő- és agyagipariskolai tanár terve szerint készült barokk stílusban, míg a faragását *Janicsék* művezető vezetése mellett a szakiskola növendékei végezték, a talpazatot laázi fehér, míg a tetőt süttői vörös márványból. Az asztal talpazatán levő angyalfejeket *Strohofer* tanár faragta.

Április II. A székelyudvarhelyi ev. ref. kollegium 1899. április 11-én az 1848-ik évi törvények megalkotása emlékére az intézet nagytermében ünnepélyt tart. Az ünnepély műsorát jövő számunkban hozzuk.

Alispáni jelentés 1898. II. feléről. *Jakab* Gyula szabadságon levő alispán helyett gróf *Lázár* Ádám főjegyző tette meg az elmúlt év II. felében megyénk közigazgatási keretébe tartozó fontosabb körülményekről a jelentést. A jelentés mintegy két nyomtatott ivre terjed s felöleli a központi közigazgatást, járási ügyforgalmat; megemlékezik Sz.-Udvarhely város közigazgatásáról, a községi közigazgatásról, közbiztonság és rendészetről, a közegészségügyről. Említés van téve a katona ügyekről. Hosszasabban foglalkozik jelentésében a közlekedési ügyekkel, a közgazdasággal, állategészségüggyel, közművelődési ügygel. A nagy figyelemmel kidolgozott jelentéshez végül kimutatását adja a vármegyei házi pénztári hivatalnál kezelt összes pénzalapoknak és mellékeli az Udvarhelyvármegyében előfordult anyakönyvi bejegyzésekről és az ezzel kapcsolatos ügyforgalmi kimutatást. Egy füzetben jelent meg a megyei árvaszéki elnök ugyancsak hasonidőszakról szóló jelentése. Az érdekes füzetet már a törvén. biz. tagok meg is kapták s tárgyalása az e hó 6-iki közgyűlésre van felvéve.

Magyar-román vasúti összeköttetés. Értesülésünk szerint folyó hó elején már elkészül a gyimesi szoroson átvezető magyar-román vasúti összeköttetés. A vámszolgálatra a román területen a palánkai, a magyar területen pedig a csiki állomást rendezik be.

Nagypéntek. Nem zugsnak a harangok — nincsenek itthon. Rómába mentek. Mintha az idő is siratná Jézus halálát. Egész nap csik, s kegyetlen hideg szél fúj. Fekete fátyol borítja bent az Istenházát. Hideg, néma sirböltté változott a szent hely, hová a megtört lélek vigaszért, örömért jár. A viaszgyertyák sárga, pislogó fénye, az istenszolgája mormogó imája, egy-egy önkéntelen hosszú sóhaj, tiszta fohász az ájtatoskodók sorából, még szomorubbá teszik az imaházat. Nesztelen léptekkel jön-megy a nép, mindenikének arca elborul, magasztos bú ömlik el rajta, a mint ide belép. A kik örömhöz szoktak boldogak, kétszerte jobban megbecsülik sorsukat, ha most ide jönnek, hisz a menny az örök öröm hazája, s ott is volt egyszer fájdalom, gyász. A kibén bánat lakozik, nagyobb erőt érez annak elviselésére, mikor látja, hogy Istenfia is sirt, kinokat szenvedett, meg-

halt, amennyiben ember volt. A a bánat már megbánás, nagypéntek megszentelt napja, — az e. rubb napja. Virágokkal ékes, sok gyermek ragyog a sir, melyben az Istenfia képe nyugszik. Alabárdos figura, római katona áll őrt a sir mellett, odább két szurony-puskás merev katona áll, mintha ércből volnának öntve. És megindul az emberáradat. Nincs, a ki legalább egy percet ne töltene el e szent sir előtt, hisz olyan jól esik osztozkodni a szomorúságban. S selyemruhás szépek egy sorban térdepelnek a gyümölcsárus anyókaival, elegáns gavalér szorong a zsiros ruhájuk mellett. Csak egy hatalom van a mely egyesít, a melyet titkolni nem lehet, a mely közösen egyenlőkké tesz — a fájdalom.

Az ötödi dalegylet az agyagfalvi réten felállítandó emlék javára folyó év április hó 8-án, a ref. iskolaház termeiben hangversenyyel egybekötött táncmulatságot rendez, a következő műsorral: 1. Hymnus, éneklí a dalkar. 2. Alkalni beszédet tart Csia Kálmán ev. ref. lelkész. 3. Szaval Márton Árpád. 4. „Elj őseink hazája“, éneklí a dalegylet. 5. Monológot ad elő Rozsondai István ref. énekvezér-tanító. 6. Szaval Fancsali Áron r. kath. énekvezér-tanító. 7. Marseillaise, éneklí a dalegylet.

Elégett gyermek. Mint Oroszhegyből értesítenek, mult hó 29-én az Oroszhegy-Várságon *Józsa* György négy éves *Pál* nevű fiacskája, gondatlanság következtében megégett s hosszas szenvedés után 31-én meghalt. Az ügy át lett téve a törvényszékhez, s így a gondatlan szülők ellen a kereset megindított.

Országos népszámlálás. A kereskedelmi miniszteriumban, mint értesülünk, már megindultak a jövő évben foganatosítandó országos népszámlálásnak az előmunkálatai. Az általános országos népszámlálás ügyében Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter a jövő év folyamán törvényjavaslatot fog a képviselőház elé terjeszteni. Mint tudva van, hazánkban tíz évenként tartatnak általános népszámlálások. A legutolsót az 1891. decz. 31. népességi állapot szerint a rákövetkező év legelső napjaiban hajtották végre.

Színház. Szombaton, 25-én, gróf *Lázár* Ádám *Legénykérő* című népszínműve került előadásra, melyről lapunk tárczarovatában emlékezünk meg. A vasárnap délutáni zóna-előadás elmaradt. Este majdnem üres ház előtt *S. Berczik* Margit jutalomjátékául *Hoffmann meséi* Offenbach gyönyörű zenéjű operettje ment, a hármas szerepben természetesen a jutalmazandóval, ki nehéz szerepét a körülményekhez képest elég jól kreálta s ismerősei mintegy 25—30 frt összegűtött összeggel lepték meg. — Virágvasárnapján fölbomlott a társulat s a nagyhéten nem volt előadás. Ma, husvét első napján, az ujonnan szerződött tagokkal a *Sárga csikó* kerül színre.

Emlék az agyagfalvi réten. Az agyagfalvi emlékre újbóan adakoztak: Gyermes Mihály gyűjtőívén 4 frt 90 kr, Sz.-Keresztúron márczius 15-én az unitárius gimnázium által rendezett hazafias ünnepen önkéntes adakozásból 4 frt, a városnál rendezett ünnepélyen Apáthi Gyuláné 1 frt, id. Jakabháziné 50 kr, Gombos Róza 50 kr, ifj. Lengyel Samuné 50 kr, Lestyán Margit, Lajos Dénes 1—1 frt, Szentkivics Aurél, Valter Ferencz, Gálfi Kálmánné 50—50 kr, Sándor Albert 1 frt 50 kr, a banketten tartott gyűjtés eredménye 4 frt 50 kr, összesen 16 frt. Marosvásárhelyen márczius 15-én tartott lakomán begyűlt összeg felerésze 6 frt 40 kr Szakács Péter által; Sebesi Ákos kir. közjegyző gyűjtőívén 2 frt, Both Sándor gyűjtőívén 3 frt 60 kr, Pap Sándor gyűjtőívén 2 frt, Lesz János gyűjtőívén 1 frt 64 kr, az erdővidéki takarékpénztár gyűjtőívén 5 frt, a tordai takarékpénztár gyűjtőívén 5 frt, összesen 46 frt 54 kr. Az idáig begyűlt alap összege tesz 257 frt 47 krt. Fogadják a nemesszövület gyűjtők hazafias és hálás köszönetét a végrehajtó bizottságnak. Sz.-Udvarhelyt, 1899. április 1. *Ferenczi* János bizottsági penztárnok.

Közigazdaság.

A székely iparkamara közgyűlése. A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara márczius 24-én délután tartotta idei második közgyűlését. Elnöki közlések és bejelentések megtörténte után a tárgysorozat második és harmadik pontján, a miniszter változás alkalmával tett intézkedések vétettek tudomásul. Legfontosabb változás volt az, hogy az odaváló iparosok kirakodás alkalmával helypénzt ne fizessenek. Vásárhely után jött Csikszérda, melynek a bérkocsi ipar gyakorlására vonatkozó szabályrendelete módosításokkal megerősítésére ajánlatot. Az elnökség

dom tisztoltat,
az örök élő faj-
za legszomo-
eben

Prilis 2.

bejelentette, hogy a miniszter új felügyelővé Örely Jánost nevezte ki M.-Vásárhelyre, ki már állását el is fogadta s működését megkezdte. Foglalkozott a kamara azután Székely-Udvarhely—csikszerdai vasut vonal kiépítésének kérdésével. Kiváló fontosságával bír a székelyföld juhtenyésztésére és házi iparára a 7. pont alatt tárgyalt azon bizottsági jelentés, melylyel a helyi és vidéki kereskedelmi és ipari érdekelttség bevonásával egy fonógyár létesítésének terve költségvetésileg és fixirozottan terjesztett a kamara elé. E kérdésnek kezdeményezésért és forszírozásáért Sz. Szakács Péter titkárt illeti az elismerés. A gyár 300 orsóval van tervezve. Kerül 10 ezer frt forgó tőke mellett 25 ezer frtba. Ebből az összegből 20 ezer frt szövetkezeti uton, 15 ezer frt kamatmentes államkölcsön után hozatnék össze. A terv örömmel fogadott és pártoló felirattal terjesztetik a kereskedelemügyi miniszter elé. Ezután több apróbb ügy intéztetett s ezzel a gyűlés végetért.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratok nem adnak vissza. — Névtelen levelekre nem válaszolunk.

Afra Ko—r. Szíves ígéretéért először is köszönet. Tárcalevelét a legnagyobb érdeklődéssel olvastuk végig, a melyből — saját szavai szerint — egy szeretni tudó és szeretetnél vágyó asszony, egy anya és egy hitéhez erősen ragaszkodó vallásos nő lelkének mély, igaz, szívből jövő, az élettel, emberekkel, saját énjével való küzdését ismertük meg. Kétségtelen, hogy a férfinak több szabad, mint a nőnek. A férfi erkölcsi mivoltán a kaland nem változtat, ellenben a nőnek becsülete az abszolút tisztaság — a mit azért említettünk föl, mert ránk határozotlan azt a benyomást tette az a tárca, hogy írójá abban saját lelki állapotát meséli el. Tény az, hogy ha azokból az órákból, melyeket az ember az eszmék világában töltött, hirtelen lesüllyed a mindennapi élet zajába, be lesz sodorva a mindennapi emberek közé, kényszerítve lesz abban a banális, üres, haszontalan zajban résztvenni, a mit társalgásnak neveznek. Tárcajára mindig igaz, mely gondolkodásról tanuskodik, s magára hagyott gyermekeiért küzdő asszonyi léleknek intellektualitását ugyan híven igyekezik megrajzolni, hanem azt a hangot, a melylyel a nagyközönségnek kell írni s a kontextust nem találta el, s így azt legnagyobb sajnálatunkra, nem adhatjuk közre. A cikkel szíves rendelkezése szerint fogunk cselekedni, s igen hisszük, hogy ez nem fogja Afrát abban gátolni, hogy adandó alkalommal, kedveszerinti cikkel lapunkat ne keresse föl. Üdvözlét!

F. —n. R. Készségemmel áruljuk el a szerkesztőségi titkot és hozzuk szíves tudomására, hogy a színházi rovatot szerkesztőnk, Becsek A—r vezeti

Kisasszony. Hogyan kell verset írni? Fölről lefelé és ott, ahol vége van, egy pontot kell tenni. Ha ezenkívül az egyes sorok rimelnek is egymással, az csak előnye a versnek. A szerelmes verseknél természetesen ölelkező rimet alkalmaz az ember.

P—n J—n P—a. Kérésének készséggel tettünk eleget, mivel jól esik látni, hogy régen elmúlt kedves napok mennyire felejthetetlenül tudták tenni önnek városunkat, annak társaságát. Egyben csodálkozunk azon az érdeklődésen, mert a ki a múlt hagyományából táplálkozik, egyszer éhen marad, mert kimeríthetetlen csak egy van: a folyton haladó élet, a jövő, a mit az itteni megváltozott viszonyokért említettünk fel. A kívántak eddig bizonyára kezei között lesznek. Üdvözlét!

F—y. L. E—r. Az elmaradásnak oka bizonyára a posta volt, mivel a kiadóhivatalban nem történhetik tévedés. Szíves kívánságának már elég is lett téve.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER
Linimentum Capsici compos.

Ezen birneves háziaszer ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, osztnán, tag-szaggatásnál és megfázásoknál és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakorlatban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorlati Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű házaszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr. 70 kr. és 1 frt. üvegekben árban majdnem minden gyógyszertárban kaphatjuk, van: **Török József** gyógyszerésznél **Budapestben.** Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több ki-sebbséteku utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem va-tódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., csász. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT (Thüringia).

A lóherelevél-védjegyü kerti magvak a legjobb

Kaphatók

FROMMER A. HERMAN UTÓDA

magnagykereskedésében Budapesten és minden jobb vidéki fűszerkereskedésben.

Kitünő minőségű magas csiraképességű gazdasági magvakat legolcsóbban ajánl

Frommer A. Herman utóda

BUDAPESTEN.

Képes árjegyzékek és mintázott ajánlatok kívánságra ingyen és bérmentve.

423—1899. szám.
tlkvi.

Hirdetmény.

A sz.-udvarhelyi kir. törvényszék, mint tel.-könyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy dr. Kovács Mór székelyudvarhelyi lakos, ügyvéd végrehajtónak, Balázs Ferencz kápolnásoláshfalvi lakos végrehajtást szenvedő ellen 31 frt 65 kr s járulékaikielégítése végett ezen kir. törvényszék területéhez tartozó, kápolnásoláshfalvi 1160. számú tjkvben Balázs Ferencz nevére irt A+ 330. hrsz. kert 48 □ öl 6 frt, 2645. hrsz. kaszáló III. fő gödör 1 hold 1488 □ öl terület 17 frt, 404/1. hrsz. udvar 160 frt ki-kialtási árban az 1899. évi április hó 18-ik napjának d. e. 9 órákor K.-Oláshfalú község házánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fognak adatni.

A venni szándékozók a becsárnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban kötelesek a ki-küldött kezéhez letenni.

Az árverési további feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. tlkönyvi hatóságnál megtekinthetők.

A kir. tvszék, mint tlkvi hatóság.

Sz.-Udvarhelyt, 1899. január hó 24.

Györty Titus,
kir. törvényszéki egyes bíró.

Sz. 5949—1899.

Udvarhelyvármegre alispánjától.

Pályázati hirdetmény.

Székely-Udvarhely rendezett tanácsu város képviselő testületének 132—1898. sz. alatti jogerős határozatával rendszeresített végrehajtói állásra ezennel pályázatot nyitok.

Ezen állásra ez ez idő szerint évi 400 frt fizetés és 100 frt lakbér javadalmazás jár; az új szabályrendelet jóváhagyása esetén a törzsfizetés esetleg 450 frt lesz.

Felhívom ezen állást elnyerni óhajtókat, hogy sajátkezüleg irt pályázati kéréseiket legalább 4 középosztályt végzett iskolai, továbbá honossági, erkölcsi s eddigi működésüket igazoló bizonyítványaikkal felszerelten hozzám **folyó évi április hó 30-áig** adják be. Később érkezett folyamodványok nem fognak figyelembe vétetni.

Székely-Udvarhelyen, 1899. évi márczius hó 23-án.

Alispán szabadságon:

Gróf Lázár Ádám, főjegyző.

Kőbányai királysör!

A sörivó közönség figyelmébe!

Van szerencsénk a t. sörivó közönség b. figyelmét a jóhírnevű

Kőbányai Polgári Sörfőző Részvénytársaság

nálunk levő

SÖRRAKTÁRÁRA

felhívni,

hol mindig jégbe hűtött kitünő jó sör kapható.

Áraink:

- 1 palaczk világos — 18 kr.
- 1 palaczk sötét Barát-sör — 20 kr.

Tisztelettel

Rösler és Gábor

vaskereskedés, Kőbányai sör főraktar.

Kőbányai királysör!

Sz. 5132—1809.
szb.

Udvarhelyi járás főszolgabírójától.

Faeladási hirdetmény.

Udvarhely vármegyében fekvő s a fenyédi „Hatnemzetség” tulajdonát képező tölgyerdőből 80-14 kat. holdnak mintegy 776 m³ I. vastagsági oszt. (26—40 cm.), 3845 m³ II. vastagsági oszt. (41—100 cm.) műfa és 815 m³ tűzifa készlete 1899. évi április hó 8-án d. e. 10 órákor Fenyéd község házánál nyilvános szóbeli és zárt írásbeli árverésen el fog adatni.

Kikiáltási ár 18,509 frt 90 kr, minek 10%-a bántpénz. Árverési feltételek alulirt főszolgabírónál és a sz.-udvarhelyi m. kir. alsó erdőgondnokságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Székely-Udvarhelyt, 1899. márczius 30.

Dr. Demeter Lőrincz,
főszolgabíró.

Melléklet

az „UDVARHELYI HIRADÓ”
1899. 14. sz.-hoz.

HUSVÉT

Melléklet

az „UDVARHELYI HIRADÓ”
1899. 14. sz.-hoz.

Az úr házában.

*Fenn az isten, lenn az oltár...
Az vagy-e még, a ki voltál;
Az vagy-e még angyalom?
Ott a számoly, ott a szent kép,
Csókolják az Úr keresztjét
Áhitat az ajkakon...*

*Isten, ember, templom: régi...
Hát szivedben az az égi
Tiszta láng mondd lobog-e?
Lehed eltűnt rég a légben...
Hát — mit itt fogadtál nekem
Itt esküdtél, tartod-e?!*

*Itt az isten, itt az oltár...
Oh, de mintha te nem volnál,
Édes tiszta angyalom:
Fáj valami... fáj... fáj szörnyen!
Felfakad, felárad könnyem,
Elborít a fájdalom...*

*El e házból, el, ki innen!
Nem szabad még vesztve hinned,
Enyim ő még — mindenem!
Ezt a reményt, ezt a hitet
Karolom át, mint keresztet,
Ne fesszits rá istenem!*

E. Kovács Gyula.

Agyagfalvi gyűlés jegyzőkönyve.

Nemesanya Udvarhelyszékben kebeleztet Agyagfalvi réten az ugynevezett Foncsika-pataka mellett őseink tanácskozó és törvényhozó helyén 1848 október 16-án kezdődött és Hidvégi Mikó Imre kincstárnok általunk megválasztott székely atyámfia elnöksége alatt folytatott általános székely nemzeti gyűlés jegyzőkönyve.

1. Elnök Mikó Imre atyámfia a gyűlést megnyitó lelkes beszédében felhívja a székely nemzetet a hon és királyi trón megtartására oly módon lépni föl, hogy a különböző fajú és nyelvű testvér nemzetiségek jogai és alkotmányos szabadsága oltalmazásával egyesek elnyomásai is hatályosan megvédessenek.

2. Előterjesztetik, miként Magyarhonban s az erdélyi részekben, a bécsi camarilla ármányos működése oda vitte a dolgokat, hogy e haza földét az összes Magyarhonban nyilvános pártütések és lázadások förtéztetik, az ország békés polgárait nemzetiség színe, ürügye alatt egymás ellen lázították,

annyira, hogy az egymással századok folytán békében élt nemzetiségek, egymást fegyveres erővel megtámadni részint készülnek, részint meg is támadták, és nyílt háborút folytatnak, s minden törekvése oda van irányozva a bécsi camarillának, miként a magyar fajt, mint őrállóját, az ország szabadságának, minden áron nyomja el, s aztán elnyomván az ország minden népeit, a magyar legszabadabb alkotmányt, melynek áldásait egyenlően élvezik, ez ország minden faju, nyelvű, és vallásu lakói megsemmisítvén, szolgaság rabigájába süllyeszse, sőt nem átalják a magyar fajt azzal is gyanúsítani, mintha hűtlen akarna lenni királyához, — ezek folytán indítványoztatik

a) Irassék meg a magyar független felelős ministeriumnak, adja tudtára a királynak, hogy a székely nép törvényes királyához tántoríthatlan hűséggel, és őseitől öröklött szent vallásossággal hona és királya védelmében elvérezni kész; ellenben azok ellenségei a királynak, kik megingatják hű népeiben a királyság iránti pietást, hitet és tényeken nyugvó meggyőződést.

b) Készíttessék egy proclamatio az ország minden faju és vallásu népeihez, és ez több ezer példányokban nyomassék ki, a nép között akként osztassék el, hogy ennek tartalma, tisztségek, és papság által megmagyaráztatván, ezen proclamatioba fejeztessék ki, hogy a székely nép azért gyülekezett össze Agyagfalva terére, miszerint taácskozzék ezen veszes időben, midőn a királyiszek szintugy mint az ország bátorsága pártütők által támadtatott meg, midőn nemzetiségek ürügye alatt harc folytatattatik, a bécsi camarilla által melynek Jellacsics egyik bér-szolgája, s több mások is, miként lehessen testvériesen helyre állítani a békét, s ennek áldásaiba megvédeni a királyi széket, s az ország megtámadott belcsendét.

Fejeztessék ki továbbá, miként a székely nép a testvériség karjaival kész magához csatolni minden faju és vallásu nemzetet, s ha bármelyiknek szabadsága megtámadtatnék, utolsó csepp vérig oltalmazandja, a székely nemzet a kivívt új szabadságának, (mind a mellett is hogy részére semmit sem nyert) őszintén örvend s annak védelmére segéd kezet nyújt; megvárja tehát ezen okokból, mind a szászoktól, mind a románoktól, a testvériség szent nevében, hogy keblünkben minden törvényellenes bujtogatásokat megszüntetvén, a bujtogatókkal statarialiter bánjanak, a két magyar hazát egyesítő és a király által szentesített törvény előtt meghajoljanak, a király által megerősített felelős független magyar miniszteri kormánynak engedelmeskedjenek; az országot kato-

nával és pénzzel segítsék, mert maga a király mondá, hogy vészben van a haza; pénzt tehát és katonát mentől előbb, ha hivei a királynak, és az általa szentesített törvényeknek hódolni; kik megszegnék a törvényeket, azokkal mint hazaárulókkal, s az ilyenek megfenyítésére fegyveres erővel is készen állni, a király és törvények nevében kötelesek.

c) Minthogy a hon és királyiszek ellenségei megtorlására mentől számosabb katonaság szükséges, ezennel mondassék ki, határozatilag, miként a székely nemzetre általánosan minden kivétel nélkül ideértve a jelenleg katonáskodó székelyeket is, alkalmaztassék az 1848-ik évi XXII-ik törvényczikk, ennek nyomán, mind az öt székely székekben a 19—25 évesekből, rögtön alakitassanak honvédek.

Mind a nemzetőrök, mind a honvédek saját tisztjeikkel lésznek ellátandók, mindenik magyar vezényleti szavakat, lobogót és ruhát használand, s függések leend egyenesen a magyar ministeriumtól.

A ministerium kéressék meg, hogy az ekép alakítandó székely hadnak egy magyar főparancsnokot haladéktalanul rendeljen, ki által a katonai ügyekben kormányoztassanak.

A N-Szebenben még jelenleg fennálló katonai főparancsnokságtól rendeleteket a tiszteknek úgy szintén a közzvitézeknek is elfogadni tilos. Végre

d) Vay Miklós királyi biztos kéressék meg, miként miután törvényeink tiltják, hogy az ország erősségei, várai, idegen ajku parancsnokok által őriztessenek, őrizetekre magyar katonaság alkalmaztassék, nehogy veszélyeztessenek továbbra is az ország bátorságára szolgáló várak, és rendelkezék arra nézve is, hogy az ország mindennemű jövedelmei egyedül a kolozsvári tartományi fiók pénztárba szállitassanak, az azt nem teljesítő honárulóknak tekintvén.

e) Haladéktalanul munkáljon arra, hogy a lázasztó szélbéli oláh alezredes Urbán ezen hivatalából rögtön elmozdítassék bujtogatásaiért, s az ország törvénye pártos megtapodásáért mint honáruló megbüntetessék, valamint arra is, hogy a hadügyminister ur által a székelyek számára kiadatni rendelt ágyú utegek elszállitását Gyulafejevárról mulhatlanul eszközölje.

Az elősorolt indítványokat az öszves székely nemzet magáévá tévén, miután az ezekben foglalt intézkedések a hon és királyiszek, a személy és vagyonbátorság fenntartására irányozvák, a leguagyobb készséggel elhatározta s ezeknek végrehajtását, a székely nemzet kebelébe minden személykülönbség nélkül, a jog és kötelezettségbéli egyenlőség alapján életbe léptetni, az alább megnevezendő biztosok által megrendelte.

Zsurok.

— Irta: Ábrányi-Katona Klementina. —

Ne ijedjenek meg hölgyeim, nem akarok nyílt támadást intézni az önök beczézett kedvence: a zsurok ellen. Afféle kis eretnekségzámba menne az részemről. Föltétlenül megtagadni a zsurok létjogát s könyörtelenül pálczát törni felettök, már csak azért sem volna helyes, mert merem állítani, hogy maguk a zsurok legélesebb szatirizálói is ugyancsak megakadnának, ha hirtelen azzal a kérdéssel lepnék meg őket: ajánljanak hát helyébe valami jobbat!

Igaz, hogy sokat föl lehet hozni a zsurok ellen, de szerencsére még többet mellette. Hiszen régi igazság, hogy minden rosznak meg van a maga jó oldala és viszont. Tagadhatatlan, hogy a civilizált élet egyik jogos és tegyük hozzá, fontos s nagy horderejű követelménye a társadalmi érintkezés s a homogén elemek összetartása, tömörülése. Szükség van erre a világon mindenütt, de kétszeresen minálunk, hol a magyar elemet, a magyar társadalmat s annak erejét összetartását és kulturáját ezer szétforgácsoló veszély s idegen befolyás fenyegette mindenkor s fenyegeti még ma is. A zsurok, azaz: rendes fogadási napok egyenesen erre vannak szánva. Ez képezi nálunk a szalonéletet — főleg a középosztályban — melynek szükségességét s fontosságát senki sem tagadhatja. Iskola az, finomító, izlést nevesítő iskola, első sorban az ifjakra nézve, kiknek alkalom adatik a szolid, művelt családok s hölgyek körében elsajátítani a jó modort s megtanulni be-

csülni a nőt, a háziasság keretében. Mert szerencsére nem minden leány gigerli kisasszony még, a ki nagyons pikáns és mulatságos lehet ugyan, de a kit még a legléghabb urfi sem vesz egy perczig is komolyan, még kevésbé vesz el feleségül. S ha esetleg mégis rászánja magát: biztosra vehető, hogy nem a bájos Ámor istenke vezérli, hanem a dus hozomány s a tetemes adósság kifizetésének a reménye, a mi eléggé lealázó mind a két félre nézve s egyáltalán nem is a boldogsághoz vezető út.

A legsúlyosabb érvek egyike, melyet a zsurok ellen föl szoktak hozni: a pletykázás s üres terepere. De édes istenem! hisz a kik pletykázni akarnak, zsuron kívül még kényelmesebben megtehetik (valamint hogy tették is a zsurokorszak előtti hírhedt kávéasztaloknál), mert itt a legegyszerűbb illemszabály otromba megsértése nélkül pletykázni egyáltalán nem is lehet, mint hogy a zsurok nem annyira a meghitt barátok — kik ugysis kényök-kedvők szerint jöhetnek bármikor — mint inkább a távolabbi konvenczionális ismerősök kedvéért jöttek divatba, a mi természetesen magával hozza az illemszabályok szigorubb megtartását s a válogatottabb társalgást.

Erre ugyan azt lehet ellenvetni, hogy a pletyka kizárásával is lehetséges az üres terepere; a mire megint azzal felelhetünk, hogy a szellemtelen, üresfejű ember társalgása zsuron kívül is üres terepere marad, míg a képzett, eszes emberek midentüvé be tudják vinni a szellem áldását.

Bármint légyen, ez az intézmény kétségkívül hozzájárul a társasélet pezsgésének az emeléséhez s a szükséges eszmecsere lehetőségéhez.

A párisi nagyvilágban az ötórás teázással egybekötött összejöveteleknek ez a főczélja.

Igaz, hogy azoknak a hölgyeknek még sokkal több megbeszélni, megvitatni s megállapítani valójuk van a „világ fővárosa” (amint a francziák Párist nevezni szeretik) rendkívül fejlett, pezsgő társadalmi, irodalmi, művészeti s — last not least — hangadó divat és ezerféle etikette kérdésekben, melyekben ők jeleskednek. Ők már az öltözködést valóságos művészi színvonalra emelték, amire igazán büszkéek is s komoly nemzeti ambíciót helyeznek abba, hogy őket kövessék a világ úgy a divat, mint az etikette terén is. Azért folytonosan csiszolnak, javítanak, reformálnak rajta s egyre ujjabb és ujjabb fordulatokkal lepik meg az őket mindenben legott követni szokott európai államokat.

Ha a mi hölgyeinknek, kivált a középosztályban, nem is kínálkozik ily tág tér az eszmecsere, mégis van elég oly kérdés, melyet közös megállapodás szerint kell megoldani. Ilyenek például a jótékonyági, háztartási kérdések, az elfogadható vagy visszautasítandó divatbeli jelenségek; a nyilvános és házi bálók, estélyek, dinerek s csak a háziasszonyok meg a lányos mamák tudják igazán megmondani, mi minden fontos dolog megvitatása.

Míg a fiatalság külön csoportban mulat, a mamák többnyire komoly tanácskozásba vannak merülve. Mert nem olyan könnyű ám, mint hinnék, lányos mamának lenni! A fiatal leány sorsa, jövője vajmi sok gondot okoz a jó anyának! Az ifjak közül kiket lehet nyugodt lélekkel a házhoz járítani s kiket kell onnan „kinézni”, a nélkül, hogy ellenséget szerezze-

3. A képviselőházban hazánk vészteljes körülményei közt ki tüntetett hazafi éber eljárásáért és férfias kitartásáért köszönet szavaztatni indítványoztatván.

Az indítvány osztatlan többséggel elfogadtatván, a képviselőháznak megírati határozatott.

4. Előterjesztetik az öszves székelynemzetnek, úgy a fegyveres katonaságnak is azon ohajtása, mely szerint a magyar alkotmányra hitét letenni kívánná, a gyűlés szintén intéztessék el.

Az indítvány kitörő örömmel fogadtatván, a nép előtt felolvastatik az alábbi eskü forma:

Én N. N. esküszöm az élő Istenre, miszerint törvényes királyom ötödik Ferdinándnak, édes házának, a magyar alkotmánynak és független felelős magyar ministeriumnak tántoríthatatlan hite lesz: esküszöm, hogy egyedül a magyar felelős független miniszteriumtól függök, és hogy az erdélyi General commandótól semmi rendeletet el nem fogadok. Isten engem úgy segélyen, úgy adja lelkem üdvösségét.

Ezen felolvasott esküformára a teljes nemzeti gyűlés hitét azonnal letenni kitörő készséggel nyilatkozván, az eskü egyszer a tömeges gyűlés által letéttetik, mit követőleg részletes eskü letételek vitettek véghez külön helyeken Berzenczei László, ifj. Bethlen János, Keller János, Berde Mózs, Mikó Mihály és Demeter József atyánkfiai jelenlétükben; a székely gyalog ezred tisztikara is egész testületével — hasonlóan a lovas ezred tisztikara is egész testületével. — Valamint meghatározatott az is, hogy mindazok, kik ezen gyűlésen jelen nem lehetnek, az illető kormány biztosok előtt haladék nélkül hasonló esküt tegyenek le.

5. A nagyszabasi ugynevezett főhadi kormány-nak a székely nemzetre nézve minden intézkedései, már megszűntnek levén kimondva és nyilatkoztatva: indítványoztatik, hogy a hon vészes perczeiben a székely földön levő egész erő a magyar miniszteriumtól függendvén, a nemzet kebelébe kiküldött Keller János, Mikó Mihály, Berde Mózs, Demeter József, ifj. Bethlen János és Zeyk József kormány biztos atyánkfiai, illető hatósági körükben erélyesen működve, fővezérül lovas ezredes Sombori Sándor atyánkfia az összes nemzet által neveztetnék ki, ki is a miniszteriumtól közvetlen függéssel a nemzet levéltára és pecsétje helyéről Sz.-Udvarhelyről a nemzeti magyarosítandó pecsét alatt és a kormány-biztosok egyike ellenjegyzése mellett, székely földi erővel a hon és királyiszek nyugalmát akként intézendi, hogy a hol a hazában már kiűtött, vagy ezután kiűtendő lázadások által nemzetiségünk féltő kincsei, polgártársaink, s különösen magyar testvéreink, székely és vagyon bátorság védelmet és biztosítást kívánnak, oda sietve elegendő erőt rendelni,

s mindennemű ellenjegyzett rendeleteinek, ki a székely földön él, fővesztés terhe alatt engedelmeskedni köteles legyen.

Ezen indítvány közegyetértéssel elfogadtatatik, meghatároztatik, hogy a törvényhatóságok és ezredek utján közziratok által hirdettessék ki.

6. M.-Vásárhelynek veszélyrel fenyegetett állása terjesztetvén elő ennek épségében leendő megtartása rögtönös intézkedést kíván.

Küldessék futár, ki a körülmények állásának végire járva azonnal a bizottmány kellő erő iránt rendelkezend.

7. A székely nemzetnek szükséghez képesti rögtönös egybehívását az alkotmány és királyiszek épségben tartása egyformán igényelvén, a nemzeti gyűlés erre nézve egyértelműleg elhatározta:

Miként kormánybiztos atyánkfiai egybehívató körlevelére a székelyföld minden lakója fővesztés alatt megjelenni köteles legyen.

8. A lovas és gyalog ezredek magok és egész tisztikarok nevében a gyűlés színén előterjesztik, miként eddig is öszinte ohajtásuk volt a magyar miniszteriumtól függeni, mire magokat az alkotmányra már letett esküjük után teljesen köteleseknek is érzik, felhívjuk azonban a nemzeti gyűlést, miután a n.-szebeni főhadvezérségnek minden rendelkezését érvényteleneknek és a székely ezredek nem kötelezhetőeknek nyilvánították, sietve eszközöztetnék ki, hogy a magyar hadügyminiszterium a székely ezredek közvetlen rendelkezése alá vevén, haladék nélkül intézkedjék.

Ugyan a székely ezredekbeli tisztikar részéről előterjesztetik a n.-szebeni főhadvezérségnek azon körintézkedése, melynél fogva a szerezredekbeli honvédzászlóajakhoz állallépett tisztok becsületszegőknek nyilatkoztattak, s a szerezredekbeli tisztikar az olyanokká társalkodástól, mint a kik azon főhadvezérség kifejezése szerint rossz szelleműek, eltiltatott, felhivatik a nemzeti gyűlés erre nézve is intézkedik.

Az indítvány első ágát illetőleg szorgosan és czélszerűen intézkedni kormány-biztos atyánkfiai teendője; a mi az előterjesztés második ágát illeti, e nemzeti gyűlés kimondja, miként mindazon tisztok és köztíttek, kik a hon szavát megértve, ennek és a királyi trónnak épségben megtartását mint honvédek eszközölték, s honvédi zászlók alatt teljesítik honunk iránti köteleességeket, az egész hon s a székely nemzet közbecsülésére érdemesítették magokat, és e közbecsülés alapján a haza valamint tetteket méltányolni, úgy érdemeik szerint jutalmazni is fogja.

9. Brassó vidékéről az ott kebelezett magyar helyiségek jelesen Apácza, Ujfalu, Krizba, Csernátfalu, Hosszufalu, Türkös, Bácsufalu, Purkercz, Zaj-

zon, Tatrang képviselői megbízó leveleiket beadva, küldők azon kívánatát terjeszték elő, miként mint egyébként is magyarajkuak, a székely nemzet honvédelmi rendelkezései alá ajánlják magokat, s e nemzet törvényes akaratának egyesített erővel támogatására készek.

A székely nemzet, melynek erős elhatározása, minden nemzetségei tekintet nélkül védelmezni azokat, kik jogaikba megsértettek, és a camarilla fölhasznált vakeszközei dühének kitétettek, a képviselt közönségnek kifejezett kívánatát teljes méltánnyal vette, és honvédelem érdekében teendő rendelkezéseit ide kiterjeszteni elhatározta, a magyar alkotmányra, a képviselt közönségek küldöttei hiteket le is tettek, e tekintetben Brassó városával a kiegyenlítést megtenni, valamint a székely nemzeti szoros egyetértést szilárd akaratra fektetni, háromszéki főkirálybíró Horvát Albert atyánkfia megbizatik.

1848-ban október 17-én az előbbi elnökség alatt és helyen a nemzeti gyűlés folytatattatik.

10. A tegnapi gyűlésről szerkesztett jegyzőkönyv felolvastatik, minek felolvasása után előterjesztetik, miként Felső Fehérmegyének honvédelmi szempontból tegnapi napon kifejezett azon kívánata, melynél fogva erre nézve merőben a székely nemzet intézkedő rendelkezésére ajánlotta fel magát, elfogadva lévén, tétetnek jegyzőkönyvbe.

A nemzetgyűlés Felső-Fehérmegye ajánlatát méltánnyal fogadván, intézkedéseit kiterjeszteni elhatározta.

11. Az erdélyi részekbeli királyi kormány-szeknek, mint felelősség nélküli testületnek intézkedéseit a nemzeti gyűlés zsibbasztóknak találván, ennek további rendelkezéseit magára nézve minden kötelező erőnélkülieknek mondá ki, és egyértelműleg elhatározá:

Miként a magyar miniszterium erről sürgőnyileg értesítették, addig is a nemzet királyi biztos b. Vay Miklós és a miniszterium által kiküldött illető kormánybiztosok vezetése alatt marad.

12. Tordamegye felső kerülete küldöttei, úgy Kolozsvár várossa, Kolos, és Torda mezővárosa, nem különben Csanád, Ilye, Jára képviselői megbízatások szerint kifejezik, miként a haraczias székely nemzet testvéri segélyére számítanak, s az iránt kéri fel a nemzeti gyűlést, miként a magyar népfaj igen nagy részit, egyfelől a fellázított románajkuak, másfelől a lázadó Urbán zászlója alá esküdtött magyarok is vértfagylalólag gyilkolván, megmentésére tétetnek intézkedés:

Kellő intézkedések tétetvén.

13. Kossuth Lajosnak az alkotmányos magyar szabadság nagy első bajnokának, valamint a bécsi aulának, mely nemcsak az osztrák nép kivírt szá-

nek vele? Mennyire lehet leánykáknak a divatos könnyebb modort és társalgást koncedálni, anélkül, hogy „gigerli-kisasszonnyá“ torzuljanak? Vagy mennyiben szabad ebben korlátozni, anélkül, hogy ellenkező tulságba essenek? Mindezek oly kérdések, melyek méltán foglalkoztatják az anyákat, mert körülbelül ezen fordul meg leányaik sorsa.

Hogy ezeknek az elfogadásoknak megvan a maga fix ideje: csak helyeselhető s van is sok előnye. A háziasszony nagyobb ismeretségi kört tarthat fenn, anélkül, hogy ki lenne téve a szakadatlan vendéglátásnak, a mi tényleg elvonná minden más teendőtől vagy szórakozástól. A mellett minden ismerőse otthon találja a meghatározott napon, kiket kellőleg elkészülve fogadhat.

Sok üdvös reform észlelhető nálunk is e téren. Először közös megállapodással végleg száműzték a szertelen mennyiségű ételekkel és italokkal rogyásig megrakott asztalt — amin még fölöttébb megérezett a „hét szilvaf“ ize — hanem behozták a praktikus teát, a mi magyar asszonynak távolról sem izlik ugyan olyan jól a délutáni órákban, mint a jó tejszínes kávé, de sokkal czélszerűbb a zsurokra, hol különböző időben érkeznek a vendégek, aminek megvan az a nem eléggé méltánylandó oldala is, hogy a sandwiches szeletekkel s egyszerű tea-süteménnyel együtt, nagyon kevés kiadással jár.

Arra is rájöttek, hogy egyáltalán nem kötelező ismerőseik mindenik zsúrján megjelenni. E rendszer a zsurok népességének arányos volta érdekében kívánatos. Ha kiterjedt ismeretségünk van, még így is részt vehetünk minden héten többször valamelyikben.

Egyáltalán czélszerű volna az egyes családokra, ha nem minden héten, de csak minden két hetben egyszer fogadnának hivatalosan. Így aztán munkára és társalgásra is jutna idő.

A főrangnak és milliomosok persze más tekintetek alá esnek.

Zene, ének, felolvasás, szavaltat teszi náluk a tulajdonképeni milieu-t.

Párisban és Londonban is napirenden van.

Vajjon nem lenne-e helyes nálunk is meghonosítani s általánosságba átvinni ezt a szép szokást a leányos házainknál, sajnos, ujabban lábrakapott táncz helyett, mely a mellett, hogy se nem nemesítő, se nem művelő, éppen nem illik bele a zsúr fogalmának a keretébe és sokkal inkább emlékeztet a falusi kalákákra, mint a párisi finom szalonéletre, a honnan pedig a zsurokat importáltuk?

Más a hivatalos thé dansant, a házi bálók és tánczestélyek. De ez a rögtönzött tánczrapperdülés épp oly kevésbé nagyvárosias, mint előkelő.

Ne gondolják azonban a budapesti hölgyek, hogy egyedül csak ők dicsekedhetnek zsúrral, mert meg van az a vidéken is, csak hogy más színezettel. Lényegileg ugyanaz: vagyis, az ismerősök bizonyos meghatározott napon összegyűlnek hol az egyik, hol a másik uri családnál trécselni — azaz, bocsanat! „eszmeccserézni“ — arról, ami legközvetlenebbül érdekli őket, vagy ami legujabb az események lajstromában.

A fővárosiak is csak ezt teszik.

A vidékiek azonban arról nem tehetnek, hogy a fővárosban általánosabb érdekességű dolgok történnek, mint ő náluk, ahol se opera, se magas színvonalu — sőt némely helyütt egyáltalán semminemű — szineloadás, képkiállítás, a művészet valódi fogalmainak megfelelő hangverseny és parlament hiányában, kénytelenek a helyi édekek szűkebb körében mozogni, hacsak a hírlapokból nem akarnak deklamálni avagy politizálni, a mi vidéken is tulságosan nehézkes lenne a zsurok keretében.

De hát ismert tény, hogy minél kevesebbje van az embernek, annál jobban megbecsüli a meglevőt. Így vidéken szorosabbak a családi, rokonsági s baráti kötelek, mint a nagyvárosok ezer szórakozással kínáló izgalmas világában. Innen van, hogy ott olykor a lényegtelenebbnek látszó estélyek is eseményszámba mennek, míg a valóban érdekesekekről hónapok, sőt még évek múlva is megemlékeznek, a fővárosi szokástól eltérőleg, hol a folyton váltakozó, tömeges események mihamarább eltörlik s feledésbe merítik a megelőzőket. A mellett a fővárosban hűsebb, szertartásosabb a társadalmi érintkezés — s az adott viszonyoknál fogva — sokszor tíz évi ismeretség után sem fejlődik ki ama bizalom és meghittség, ami vidéken már néhány hónap alatt be szokott következni.

Ne tekintünk tehát kicsinylőleg a vidéki társaséletre, mert megvan annak is a maga varázsa, a mi némely tekintetben még elébe teszi a mienknek.

A zsúr sem olyan új fogalom ott, mint talán gondolnánk. Ismerek például hazánk északkeleti részén regényes fekvésű, igen intelligens, kis bánya- várost, hol már ezelőtt 15—18 évvel divott ez a Párisból importált intézmény, melyet ott már akkor is tulajdon az ő illetékes franczia néven zsurnak hívtak. Sőt még ezzel sem érték be, hanem hogy teljes legyen a dolog, a fixet is hozzáragasztották s így nem pusztán zsúr, hanem pláne jour fix volt a czime, ami szörnyen imponált a városka kis polgárságának, kikre nézve csakugyan minden tekintetben holt ige maradt a „surviksz“.

Szóval a zsurok nem hogy jelenleg nem virágoznak vidéken, hanem már régóta fennállanak, természetesen a helyi viszonyoknak megfelelő alakban, de kivétel nélkül mindenütt meghitt, kedélyes színezettel, amit a festők, az ő saját külön szem-

badságát, hanem Magyarországnak királyi szentesítés által megerősített alkotmányát is a bécsi camarilla ármányával szemben, mint megdönthetlen védbástya oltalmazta, a székely nemzet méltányos köszönete nyilváníttatni indítványoztatott :

Mind Kossuth Lajosnak, mind a bécsi aulának megírtni egyértelműleg elhatároztatott.

14. Nyujtói közpolgár Német János földesura Kőnczei Károly által eddigi birtokából szándékolt kitétetéseit panaszolván —

Illető kormánybiztos Berde Mózsza atyámfiahoz utasíttatik.

15. A magyar-péterlaki őrsereg saját erejét a nemzet rendelkezésére ajánlja föl, s egyszersmind helyiségükben a románajkuak gyilkolását panaszolja : Védelmi állásra nézve kellő intézkedés tétetvék.

16. Több magyar testvéreink azon kérelmükre, melynek rendin életüknek és javaiknak a románajkuak között kellő bátorságosítása iránt felhívás tétetik. A nemzeti gyűlés kormánybiztosok intézkedése alá bizza.

17. Pünkösti Pál, nyugdíjazott lovas százados, őnerejét, s több évek alatt sajátított katonai képességét följánlja —

A nemzeti gyűlés saját fiai ezen kötelesség teljesítését méltányolja, s egyszersmind főparancsnok atyámfia figyelmébe ajánlja.

18. A székely nemzet ámbár támadó háborút sem kezdeni, sem folytatni férfiasan meghatározta, azonban mivel a védelmi állás nemzetiségünk ismert harciassága mellett is kellő nyomatékka úgy birand, ha jelesen néhány ágyuüteg urai leendettünk —

Ezeknek beszerzésit a nemzeti gyűlés a harangok e céljai följánlásával is elősegíteni meghatározta, minek következtében Bölön községe harangjait elsőbben föl is ajánlotta.

19. Kápolnás-és Szentegyházás oláhfalvak eddigi ezen elnevezésüket kéri Székelyvárosra által változtatni :

A kérés elfogadásával, jövendőben Kápolnás- és Szentegyházás Oláhfalvak Székelyvárosnak nevezetnek, mi köröztetni határozatott.

20. A jelen perczen érkezett alapos tudósítások szerint, az erdélyi részekben fölbujtogatott románajkuak, több helyütt a magyar nemzetiség ellen már tettleges kitörésekre, magyar testvéreink öldöklésére vetemültek és a törvénytöli függést felmondoták. — Ámbár a székely nemzet nyelv, vallás és nemzetiségei tekintet nélkül, mindenkit alkotmányos javaiban egyformán védelmezni elhatározott szándékkal van, ezen elhatározottsága mellett magyar testvéreink védetlen gyilkolását legkevésbbé tűrhetvén, első teendőinknek az élet és vagyon bátorságosítását, valamint az általuk felbontott törvényes rend siető

helyreállítását multhatatlanul eszközöndőnek látva, a körülmények sürgetőségéhez képest a 4-dik pont alatti végzés annyiban változtatásával elhatározta :

A 19-től 40 évesig mindenki személyválogatás nélkül táborba szállani köteles, az e szerint kiállítandó székely tábor már kinevezett fővezére, Sombori Sándor atyámfia mellé, nemzeti biztosul, Berzenczei László atyámfia neveztetett ki, teljes hatalom adván nevezett fővezér atyámfiaának a székely nemzet harczmezőn levő hadiereje felett az igazságtalanul megtámadottak, s az alkotmány védelmére úgy rendelkezni, hogy a törvényesség terén maradván a hon és királyi trón fennmaradása biztosíttassék ; a megállapított koruakból szükséges szám szerinti tábor alakítani a fővezér atyámfia teendője lészen.

Ennek következtében a tábor siető alakítása kezdődvén munkába vétetni, a tanácskozás tovább folytatása megszűnt.

Kelt nemes Anya-Üdvarhelyszékben az agyagfalvi téren 1848-ban, october 17-kén.

Mikó Imre,
elnök.

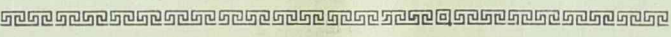
(P. H.)

Kovács Elek,
tollvivő-jegyző.

Egyedül.

*Este van már, s kis szobámban
Törődötten, elfáradtan
Pihenésre vágyom.
Nem öl már a lassú méreg,
Gyógyult szívvel oda térek,
Tőj el édes álom . . .
Étes álom . . . bűvös képek . . .
Megcsókollak, átölellek,
Szeretlek én téged.
A nagy csendben, lágy párnámon
Elfog édes, bűvös álom :
Álmodom most véled.*

A fügefalevelelről.

— Schönthan után. —

A bécsi secesszionista kiállítás falragaszán fonakadt a rendőrség szeme s a rajzoló művész kénytelen volt a partie honteuse-t falombbal betakarni, mely kegyesen elfödte azt, a minek említése mosolyt csal az ajkakra.

A szégyenkezés, a mennyiben az a meztelenségre vonatkozik, a civilizáció eredménye ; csakis a megszokottsággal indokolható és hiábavaló volna e kérdés a magasabb szempontokból latolgatni. „A

szemérem a szélességi fokok kérdése“ — mondja egy francia közmondás, és csakugyan a madagaskari nőket, akik az idegen előtt is teljesen meztelenül jelennek meg, senki se vádolhatja szemérmelenséggel. Keleten a hermatikus elfátyolozás zónájában a nyugoti népek ünnepi viseletét is szemérmelennek találják és megbotránkoznak a mélyen kivágott derék, a meztelen nyak és karok láttára. Szerintük az valóságos cynismus és csakis a legelvetemültebb erkölcsi romlással járhat. De minket a divat és megszokás másra tanított s még Wischernek, a heidelbergi aesthetikusnak, dörgedelmei se változtattak ama megrögzött szokásunkon, hogy nőink ünnepélyes alkalmakkor kivágott ruhaderékban jelennek meg.

Az ugyan tulzás, a mit egyik éleclap egy bálozó hölgynek tanácsolt, aki nagyon is mélyen kivágott ruhában ment a mulatságra s ott fáradságról panaszkodott : „Nos, siessen hát haza, öltözzék föl és feködjön az ágyba“ — ez túlzás lehet, de kétségtelen, hogy akárhány hölgy éjjeli öltözéke sokkal többet eltakar, mint a báli öltözék, melynél a keblek fölött s a vállakon is takarékoskodnak a szövettel, sőt a karokat is épen csak egy ujnyi széles szövet tartja össze. De itt is csak arról lehet szó, ki milyen szemmel nézi a dolgokat. A fürdő-toilette (az t. i. melyet a vízben való fürdésre használnak,) ama ruhadarabok közé tartozik, melyeket különösen rejtgetnek a férfi szemek elől és ha szigoruan vesszük, ez gyakran jóval komolyabb, mint az estélyi öltöny.

Ostendeben egy berlini szépség fürdőzött, aki a világ minden kincseért se lett volna arra bírható, hogy a férfiszemeknek egyetlen sugara a fürdőtoiletjére tapadhasson. Pedig a vele fürdő nők állítása szerint, annyira felöltözött a fürdéshez, hogy keblén egy tenyérynyi meztelen foltot se hagyott. De mikor visszatért a fővárosba s a legelső soirén megjelent, gyönyörű brokátruhája ép úgy ki volt vágva, sőt mélyebben, mint a többieké. S ekkor világosan meglátszott, hogy az a meztelenség, melyet Ostendeben a tengeri fürdés közben hagyott szabadon, sokkal kevesebb volt annál, melyet a báli ruhában mutogat, mivelhogy amazt a nap sugara kissé megbarnította, ez pedig vakítóan fehérlett. És ez a szépséges nő bizonyára nem gondolt arra, hogy az estélyen kevésbbé kell szégyenkeznie, mint a fürdésnél.

Érdekes történetet meséltek el a minap, mely nemrégiben esett meg s amely még drasztikusabban illusztrálja, hogy a szégyenkezés csakis a megszokástól függ.

Egy kisebb társaság, három francia ur és három hölgy, Chinában a Songkoi folyón gőzcsonakkal kirándulásra indult. Három napig minden rendben folyt. Éjjelenként a földéletzen aludtak s nappal a gyönyörű partvidéket szemlélték. A negyedik reggelen arra ébredtek, hogy rablók környezik őket, kik a társaságot partra szállították, ahol egy bambusz-kunyhóba internálták. Megelőzőleg azonban minden ruházatukat levetköztették, annyira, hogy csakis a gyűrűk maradhattak ujjakon. A rablókat nem annyira a ruházat érdekelte, mint inkább az, hogy ilymódon akarták meggátolni a foglyok szökését, kiket csak nagyobb váltságdíj ellenében szándékoztak szabadon bocsátani. A társaságban levő francia menyecske és két angol leány könyörgése és könnyei hiábavalók voltak, a gazemberek hallani sem akartak addig az öltönyökről, míg a váltságpénz meg nem érkezik. Ez a fatális helyzet nem szorul valami különös színezésre. Képzeliük csak el az első pillanatokat. Az egyik fiatalember a szemüvegét reklamálta s ez volt az egyetlen tárgy, melyet egyelőre visszakapott. Az első órák alatt olyan nagy zavarban volt a társaság, hogy a legjobb egyetértés daczára valamennyien hátat fordítottak egymásnak. Harmadnap már egyik-másik humorosan fogta föl a helyzetet s csakhamar oly nagy mértékben kezdtek aggódni a váltságdíj kimaradásáért, hogy el is felejtették meztelen voltukat. Negyednapra eszükbe se jutott nevetséges helyzetük, sőt a zóna meleg légkörében kellemesnek találták a ruhátlanságot s az ős természethez való visszatérés egészen üdvösnek tetszett előttük. „Egy hét múlva — meséli az egyik jelen volt — már mindannyian a meztelen vadak teljes ártatlanságában éltünk“. Végre megérkezett a váltságdíj s a rablók eléjük rakták a nagy ruhacsomót, — a foglyok elé, kik már éppen megszokták a paradicsomi ártatlanságot és elfogulatlanságot. Mire egyik kikereste — nem is nagyon sietve — a mag ruházatát s erre a nők visszahúzódtak a kunyhóba, hogy fesszelenül átöltözhessenek. A férfiak is betértek

pontjukból „meleg tónusnak“ neveznének. Pedig ez sokszor fölr a fővárosi zsurok előkelő szertartásával, hol Páris mintájára, sokszor a világos glaszékesztüt s kalapot fentartva szürsölik a hölgyek teájokat. Elvégre nincs benne semmi megróni való, meit ki követhetné jogosabban a nagyvilág elegáns szokásait, mint a főváros? Csakhogy biz eznem igen szolgál ama bizonyos meleg tónus meghonosítására.

Vagy talán a tea és kávé aromája közti különbségben rejlik a dolog nyitja? s az angoloktól eredő teázás ünnepiesebben hangolna a tejszinnel kedélyes dualizmusban élő kávénál? Bármint legyen, tény, hogy vidéken, ritka kivétellel, még a tejszines kávé járja a délutáni zsuroknál, akár fixek azok, akár kötetlenek.

Kávé után sok egyéb kerül még úgy a tányérra, mint a szőnyegre. A tányér válogatott kellékei kivétel nélkül a háziasszony vagy kisasszony szorgalmas kezét dicsérik. A szőnyegre kerülő dolgok, ha nem is épp dicséretesek, de mindig kétségtelen érdeklődéssel tárgyaltnak ama kis világ körében, hol nem csak mindenki alaposan ismeri egymás egyéniségét, hanem még összes viszonyait is a legapróbb részletekig, le egészen a konyha, éléstár, zöldségeskert és baromfi udvar legelrejtettebb zugáig.

Világos, hogy ekkora bizalmasság kizárja az unalmat a vidéki összejöveletekből, hol épp ez oknál fogva a lényegtelenebb dolgok is érdekességet nyernek.

De legkedélyesebbek mégis a falusi zsurok. (Mert ilyenek is vannak ám.)

Tudok Szatmármegyében egy patriarkális helységet, melyet télviz idején hetekre, sőt hónapokra teljesen elzár a világtól a feneketlen sár. Mit tehet ily viszonyok közt a falu öt uri családja, minthogy zsurokat rendez? Rendez is. Öt délutánján a hétnek felváltva van egymásnál lukullusi ozsonna.

a kunyhó másik részébe s egy gyékényfalat állítottak közbe. De a ruházkodással együtt egyszerre visszatért a szégyénérzet is, a nemekre való tekintet, a konvencionális szemérem

S így történt, hogy mikor öltözködés közben az egyik férfi a fölállított falat félretolta, hogy nyak-kendőjét keresse, hirtelen hármás sikoly hangzott föl a nők ajkairól. A szerencsétlenek éppen a nadrágjukat kötötték fel!

Hirtelen megint csak elkezdtek szégyenkezni.

Az élet ünnepe.

Egy szál virágot ültet bár kezéd
A drága sirra, hol a kedves alszik,
Ha könnyeiddel megöntözteted,
Az az egy szál virág ott megfogamzik.

A könny, borongó lelked harmata
A porló szívhez lassan leszivárog:
Megérzi a holt, nyílik ajaka,
S vigasztalását nem hiába várod.

Sírnál erősb az igaz szeretet,
Lángját halál fuvalma el nem oltja;
A lélek, ez a felsőbb eredet,
Oda föllebbez amaz égi boltra.

A sir mellett emlékezet s remény
Ölelkezik édes találkozásban
És biztatásukban, úgy érzem én,
A siron innen is feltámadás van.

Jősz oh, húsvéti angyal, drága hit,
Oda mutatsz az Ur üres sírjára,
S hordozva ez élet fájdalmait,
Édesen omlik könnyeimnek árja.

Sántha Károly.

Ski-verseny Udvarhelyen.

Még a múlt télen ski-versenyt szándékoztak Dr. Szerb és Dávid urak, bomlófélben levő asztaltársaságunk vice-tagjai, rendezni. Isten tudja, hogy akkor min mult, hogy teljesen el lett ejtve. Talán az idén is végkép elmarad, annyiaval inkább, mert Dávid urból boldog férj lett, míg a Szerb zene-szerzésre adta a fejét. Hanem én teljességgel nem hagytam őket nyugodni, tekintettel a nemes sportra, a míg aztan tényleg belementek a rendezésébe azok, akik télen át megittak a boromat.

A ski-verseny az évi mérleg kihirdetésével volt kapcsolatban, az évi mérleg pedig azzal a perselylyel, a mely a Keresztanyád-asztaltársaságnak díszét képezte. Az asztaltársasággal viszont én voltam összefüggésben, mint a derék testület titkára.

A ski-verseny eszméje a mult hét szerdáján fogamzott meg agyamban, amidőn pompásan havazott, s így ez idő szerint a hetedik telét járta. A programm tövében öklömnyi betűkkel írtuk: A viadal kedvezőtlen idő esetén is megtartatik; magunk pedig szorgalmasan készültünk a mérkőzésre.

Mielőtt a kivándorlás fejtegetésére térnék át, megemlékezem az évi mérleg előzményeiről. Bátor voltam kijelenteni, hogy az évi mérleget az asztaltársaság perselyéből fedeztük. Ez a persely különös persely volt, oldalán pedig „Magasan repül a daru“ felirás pompázott. A begyűlt összeget különben minden márcziusban megosztottuk.

Miután tegnap is márczius volt még, a kirándulás annak rendje és módja szerint meg is történt. Kiinduló pont a vármalom volt, ahol megjelentünk én, továbbá Dr. Szerb a zene-szerző, Dávid, Demeter a gyorsévő, Csulalongkorn, ezenkívül számos vendég sportszerű öltözetben és fűzfa botokkal. Miután a jelenlevők megismerkedtek egymással, megindultunk a Szarkakő felé. Ekkor derült ki, hogy a Szarkakő öt óra járásra van a vármalmától.

Mikor kiértünk oda, épp beesteledett és sürgősen intézkedni kellett, hogy a ski-versenyt megkezdjék. Magam vállaltam el a starter szerepét s felírtam a jelentkezők számát. Összesen négyen indultak, Csulalongkorn pedig tekintettel arra, hogy a persely nála volt, nem engedték futni és kis bánatot fizettettünk vele.

Az indulók felmentek a lejtő tetejére és felcsatolták a skit.

Ekkor furcsa dolog derült ki. Kisült, hogy nincsen hó és a domb oldala feneketlen kátyúval van borítva.

— Mit csináljunk? kérdezte egy vendég sportszerű öltözetben.

— Hagyjuk abba, válaszolt Demeter gyöngyöző homlokkal.

— Osszuk el a pénzt, mondam én.

Ez az indítvány mindnyájunknak tetszett s azonnal fel-feszítettük a perselyt. A gyűjtő perselyben volt 90 fületlen gomb, 32 mosócézűda, 2 cipőgomboló, 1 kugligolyó, 123 szivarvég, 2 ementhali sajt, 1 cipősarok, 33 lámpaüveg. Némi tanácskozás után megállapítottuk a dividendát, mely fejenként 10 gomb, 3 mosócézűda és egy tized kugligolyó volt.

A mi ezután következik, azt olvasóink kitalálhatják... Nagy verekedés következett, melyben Dr. Szerb lélekjelenetét és 2 fogat veszítette el, a vendégek pedig sportszerű öltönyt nélkül hagyták el a ski verseny színhelyét.

Szám 143—1899.
főisp.

Pályázati hirdetmény.

A kormányzatomra bizott Udvarhelyvármegyében nyugdíjazás következtében üresedésbe jött alispáni állásra s az ennek esetleg fokozatos előléptetéssel betöltése után más üresedésbe jöhető állásokra is a pályázatot ezennel kiírom. Az alispáni állással jelenben a következő évi javadalmazások járnak:

Törzsfizetés	1917 frt.
Lakbér	300 „
Utazási átalány	300 „
Összesen	2517 frt.

A folyó évi költségvetésnek letárgyalása és törvényerőre való emelkedése esetén pedig évi javadalmazása lesz:

Törzsfizetés	2200 frt.
Lakbér	400 „
Utazási átalány	400 „
Összesen	3000 frt.

Felhívom a pályázni óhajtókat, hogy ez iránti pályázati folyamodványaikat hozzám az 1883. évi I-ső törv.-cz. értelmében felszerelendő okmányaikkal **folyó év április hó 5-én d. u. 4 óráig** adják be; mivel az ez idő után beérkező folyamodványok figyelembe vehetők nem lesznek.

Székely-Udvarhelyt, 1899. márczius 17-én.

Gróf Haller János,
főispán.

SZERENCSE KELL AZ EMBERNEK!

A negyedik magyar királyi szabadalmazott osztálysorsjáték I. oszt. sorsjegyei már kiadattak és mi az időközben előjegyzett megrendelések eszközölését megkezdjük. A nagymérvű szerencse eredményeinek köszönhetjük, hogy **hozzánk** oly nagy számban érkeznek megrendelések

Miután Fortuna már előzetesen is kedveskedett nekünk, most újból szerencsénk volt, amennyiben a mostani 3. és 4. osztálynál a 80,000 és 90,900 koronás főnyereményeket mi fizettük ki vevőinknek. Nem is egészen 1½ év alatt **nálunk** körülbelül egy és egy fél millió koronát nyertek.

Szigoruan reális és pontos kiszolgálásunknál fogva vevőinknél bel- és külföldön a legnagyobb bizalmat nyertük el.

Ennélfogva kérjük, hogy ujonnan belépő vevőink is ajándékozzanak meg bizalmukkal és kíséreljék meg szerencsájuk megalapítását egy sorsjegynek minél előbbi megrendelése által.

Tanácsos a megrendelést minél előbb beküldeni hozzánk, mert így előreláthatólag abban a helyzetben leszünk, hogy a rendelést azonnal eszközöljük, ha a megbízást f. évi április hó 9-éig kézhez kapjuk

A negyedik magyar kir. szabadalmazott osztálysorsjáték tervének beosztása ugyanaz, mint a harmadiknál volt és a 6. osztályban húzás alá kerülő nyeremények sorozatát alant közöljük.

A betétek is ugyanazok maradtak és az I. osztály sorsjegyeinek ára a következő: 1/1 eredeti sorsjegy 6 frt, 1/2 eredeti sorsjegy 3 frt, 1/4 eredeti sorsjegy 1 frt 50, 1/8 eredeti sorsjegy frt —.75.

A befizetések postautalványon küldhetők vagy mi utánvétellel küldjük a sorsjegyeket.

A magyar királyi szabad. osztálysorsjáték **50,000** nyereménye a következő. A hivatalos tervezet 9. § értelmében szerencsés esetben **1.000,000** korona. A főnyeremények: különösen 1 jutalom 600,000 kor., 1 főnyeremény 400,000 kor., 1 nyeremény 200,000 kor., 2 nyeremény à 100,000 kor. = 200,000, 1 nyeremény à 90,000 kor., 1 nyeremény à 80,000 kor., 1 nyeremény à 70,000 kor, 2 nyeremény à 60,000 korona 120,000, 1 nyeremény à 40,000 kor, 5 nyeremény à 30,000 kor. 150,000, 1 nyerem. à 25,000 kor, 7 nyeremény à 20,000 kor. 140,000, 3 nyerem. à 15,000 kor. 45,000, 31 nyeremény à 10,000 310,000, 67 nyerem. à 5000 kor. 335,000, 3 nyerem. à 3000 kor. 9000, 432 nyerem à 2000 kor. 864,000, 763 nyerem. à 1000 kor 763.000, 1238 nyerem. à 500 kor. 619,000, 90 nyerem. à 300 kor. 27,000, 31,700 nyerem. à 200 kor. 6.340,000, 3900 nyerem. à 170 kor. 663,000, 4900 nyerem. à 130 kor. 637,000, 50 nyerem. à 100 kor. 5000, 3900 nyerem. à 80 kor. 312,000, 2900 nyerem à 40 kor. 116,000, **50,000** nyeremény és jutalom **13.160,000** kor. értékben, melyek hat osztályban sorsoltnak ki és készpénzben lesznek fizetve, csakhogy szerencse kell az embernek!

Török A. és Társa

NEMZETKÖZI SORSJEGYIRODA

A M. KIR. SZABAD. OSZTÁLYSORSJÁTÉK FŐELÁRUSÍTÓJA.

Budapest, Váci-körút 4/A.